

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 176. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560260192.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

↪ Vennens Haand slaaer haardere end Uvennens! og havde *Peter Wik* dog ikke nogen Ret? *Christian* kunde ikke ganske nægte det, og han var saaret, men ikke krænket, som da *Naomi* i Vrede forlod ham, fordi han ikke blindthen fulgte hendes eventyrlige Planer. Hans Selvfølelse var bleven vakt, og det fortrød ham dybt, at han ei havde kastet hendes Penge til hende. Nu havde han hundrede kjække Svar, han vilde have givet! Morgenen efter var det, at han kun saae en Gruushob, hvor Hjemmet var, han hørte den forladte Moders Klage og gav hende det Halve af Pengene, de kunde vel erstattes igjen ved Gunst eller Gave, ved egen Flid; det var den øieblikkelige Tanke. Tag et Raad af Din Ven, men aldrig en Gave, som Du ei kan give igjen.